

Prvo karting tekmovanje juniorjev

Letos je bil v avto-moto šport, v znani disciplini KARTING, vključen novi tekmovalni razred JUNIOR. V njem nastopajo pionirji, ki so v koledarskem letu dosegli starost 9 in največ 14 let. Ob že dokaj utrjenem sodelovanju avto-moto društva Moste z osnovnimi šolami v Ljubljani tako pri prometni vzgoji kot pri vključevanju podmladka iz osnovnih šol v AMD Moste, je bilo v soboto, 12. oktobra za najmlajše organizirana posebna prireditev — KARTING TEKMOVANJE JUNIORJEV.

Meddruštveno tekmovanje, ki so se ga udeležili tekmovalci iz petih društev, je bilo na parkirnem prostoru Julona na Letališki cesti 15 v Ljubljani pod pokroviteljstvom znanega podjetja za izdelovanje zavornih elementov Sinter—Ljubljana, Cesta v mestni log 100 b.

Tekmovalci so bili razdeljeni v dve skupini, in to v skupino, v kateri so nastopajoči prvič tekmovali, in v skupino tekmovalcev, ki so že tekmovali. Tekmovalcev je bilo 16, vozili so na progi, dolgi 200 m. Prva skupina je vozila trikrat po 10 krogov, druga skupina pa trikrat po 14 krogov.

Rezultati:
I. SKUPINA: 1. Romaž Gorenc, AMD Moste, 2. Matjaž Štefe, AMD Moste, 3. Željko Pribanič, AMD Koprivnica, 4. Jaka Valant, AMD Moste, 5. Klemen Krapež, AMD Moste, 6. Simona Krapež, AMD Moste, 7. Robert Snoj-Zivec, AMD (najmlajši tekmovalce).

II. SKUPINA: 1. Matjaž Demojz, AMD Piran, 2. Aleš Videmšek, AMD Moste, 3. Iztok Križan, AMD Celje, 4. Jani Kepec, AMD Moste, 5.

Luka Grbec, AMD Piran, 6. Iztok Kepec, AMD Moste, 7. Dejan Hladnič, AMD Koprivnica, 8. Gidija Mirala, AMD Koprivnica, 9. Gorazd Čeh, AMD Nova Gorica.

Predstavniki pokrovitelja inž. Jože Krapež je po tekmi predal vsem tekmovalcem priložnostne pokale.

Vozila, s katerimi so vozili tekmovalci, so narejena v Jugoslaviji, in sicer v AMD Koprivnica in v tovarni Zastava (te dni prodaja trgovina SLOVENIJA AVTO). MG

MALI NOGOMET

Pionirski turnir Ortedija 85

Pionirska ekipa Ortedija je v Novem Polju priredila odlično organiziran turnir, ki se je končal z zmago Slavije.

Pionirski mali nogomet v naši občini letos očitno doživlja pravi preporod. Po nekaj uspešno izvedenih pionirskih turnirjih v Štepanjskem naselju so bili tokrat maloštevilni gledalci na OŠ Leopolda Mačka-Boruta v Novem Polju priče odlično pripravljene turnirja, ki ga je organizirala pionirska ekipa Ortedija in na katerem je sodelovalo 12 ekip.

Pravico nastopa so imeli igralci, rojeni leta 1970 in mlajši. V močni konkurenci je prvo mesto zasedla ekipa Slavije, ki je v finalu premagala Flamingo, tretje mesto so osvojili domačini Ortedija, četrta pa je bil Winston. Za najboljšega vratarja so proglasili Lada Lorbka iz Slavije. Najbolj pa velja pohvaliti izredno organizacijo turnirja, ki je bila na visoki kakovostni ravni in bi jo organizatorju zavidala tudi mnoga dobro organizirana športna društva, čeprav so bili prireditelji pionirji sami, brez večje pomoči starejših občanov in mladine.

Vse je bilo organizirano tako, kot bi šlo za kak članski turnir koordinacijskega odbora za mali nogomet. Vsi sodelujoči v organizaciji so dobro opravili svoje delo, poskrbljeno pa je bilo tudi za dobro počutje žal maloštevilnega občinstva, večinoma otrok in mladine. Pa zagotovo tudi starej-

šim občanom ne bi bilo žal, če bi si ogledali turnir.

Za konec še nekaj besed o prireditelju, ekipi Ortedija: Ekipa obstaja približno štiri leta, vendar so pionirji tokrat prvič organizirali večji turnir. Ves čas so se sami organizirali, denar za nabavo dresov pa so prislužili z zbiranjem starega papirja. Ekipo vodi Uroš Železnik in Boštjan Zabjek. V kratkem pa naj bi telesnovzgojno društvo Rekord dalo ekipi na razpolago telovadnico in jim tako omogočilo zimске treninge. Pred nekaj meseci je steklo tudi prijateljsko sodelovanje Ortedije z ekipo Alan Ford iz Štepanjskega naselja, od tega turnirja pa tudi s športnim društvom Golovec in ekipo BMW. Turnir Ortedije je lep zgled za prihodnje organizacije, saj je mali nogomet, zlasti pionirski, kljub naglemu razvoju še vedno preslabo razvit.

TOMAŽ COKAN

NA OSNOVNIH ŠOLAH

Povišane najemnine za telovadnice

Občinski komite za družbene dejavnosti je 21. oktobra obravnaval predlog osnovnih šol o povišanju enotne najemnine za telovadnice za 50 odstotkov, in sicer od 1. septembra 1985 dalje, in ga potrdil. Najemnina za uro uporabe male telovadnice je po novem 5,316 din za kvadratni meter, za srednjo telovadnico 4,004 din za kvadratni meter in za veliko telovadnico 3,051 din za kvadratni meter.

SLOGA 85

III. memorial Adolfa Mejača

Lepa sončna nedelja, 13. oktober 1985, 8. ura zjutraj na balinišču KBK Sloga v rekreacijskem športnem centru v Sneberjah. III. memorial Adolfa Mejača Sloga 85.

Sicer pa se je turnir začel že 7. oktobra in udeležilo se ga je 44 ekip iz vse Slovenije. V finalni del pa se je uvrstilo 16 ekip.

Turnir bi se moral sicer začeti ob 8. uri, vendar niso bile še prisotne vse ekipe za svečanost ob začetku. Tedaj pa je prišlo sporočilo, da je imela ekipa iz Dobravej pri Sežani na Šmartinski cesti, tj. tik pred ciljem, prometno nesrečo in sta bila dva člana ekipe težko ranjena. Vsi udeleženci turnirja, posebno še gostitelji KBK Sloga jima želijo čimprejše okrevanje in vrnitev med svoje klubске tovariše.

Na finalnem turnirju so sodelovali naslednji klubi oziroma ekipe: gostitelj KBK Sloga s tremi ekipami

(Sloga, Sloga veterani in Rekord), Goriška Brda, Slape, Salonit Anho-vo, Jadran Izola, Zanja, Železnica Postojna, Šiška, Strmec, Krim Rudnik, Sovič Postojna in Zadvor.

Predsednik KBK Sloga Jakob Dimnik je pozdravil vse navzoče, jim zaželel dobrodoščilo in prijetno počutje med gostiteljji in v kratkih besedah orisal aktivnost umrlega člana Adolfa Mejača, nosilca imena tega turnirja, ki je prvič potekal na novih klubskih baliniščih. Navzoči so bili tudi svojci Adolfa Mejača, med katerimi je bil deležen posebne pozornosti njegov oče, ki se je turnirja udeležil kljub svojim 83 letom.

Tovariš Dimnik je tudi čestital ekipi Jadrana iz Izole za uvrstitev v I. zvezno ligo.

Besedo je povzel zvezni sodnik Janez Jarc. Pojasnil je potek tekmovanja in ekipe so na 4-steznem balinišču začele s tekmovanjem.

Turnir je potekal ves dan. Oglevalo si ga je večje število gledalcev — ljubiteljev balinarskega športa, ki je med najatraktivnejšimi v naši KS.

Turnir se je potegnil čez noč. Po zanimivih igrah je imela največ

športne sreče in uspeha domača ekipa Slavije v postavi Mejač, Krennik, Keber in Keber ml. V finalu je premagala ekipo Šiške z 12:6, v boju

velana
tovarna zaves p.o.
ljubljana,
šmartinska 52

za 3. mesto pa so veterani Sloge premagali ekipo postojnskega Železnice s 13:10.

Vsem zmagovitim in uvrščenim ekipam iskreno čestitamo. Sicer pa bo turnir ostal še dolgo v spominu, posebno ekipam Sloge, tudi zaradi dobre organizacije in dobrega počutja gledalcev, ki so ga izražali s spontanimi klici zadovoljstva med igro.

Nasvidenje na IV. memorialu Adolfa Mejača. IVAN KOS

ugoden nakup zaves vam nudi industrijska prodajalna na Šmartinski 52

ZTKO Lj. Moste-Polje

RAZPISUJE

Občinsko zimsko trmsko tekmovanje v balinanju za sezono 1985/86

1. Tekmovanje se bo pričelo v začetku decembra in bo potekalo v decembru 1985, januarju, februarju in marcu 1986 na pokritem balinišču BSK BALINČEK, Slape 12/b.
2. Tekmovanje bo ob TORKIH ali ČETRTHIH od 17. ure dalje.
3. Tekmovalo se bo po tuga sistemu, ekipa bo nastopila enkrat tedensko.
4. Ekipa šteje 4 tekmovalce in eno rezervno.
5. Prijavnina za ekipo znaša 2.700 din in jo je potrebno poravnati na žiro račun: 50103-678-38477 ZTKO LJUBLJANA MOSTE-POLJE, s pripisom: Za balinanje. Prijavam priložite fotokopijo plačane prijavnine.
6. ZADNJI ROK PRIJAV JE PETEK, 8. novembra 1985 do 13. ure.
7. Izvajalec tekmovanja je BSK BALINČEK, Slape 12/b.
8. Prve tri ekipe prejmejo pokale.
9. Vse informacije dobite po telefonu št. 448 132 (Košutnik) ali 263-180 (Kobal).
10. Zrebanje bo 12. novembra 85 ob 18. uri na balinišču BSK Balinček v Polju, kjer se bomo dogovorili tudi o sistemu tekmovanja (ali 2 četvorki ali četvorka in 2 dvojki).

ZTKO LJ. MOSTE-POLJE
Komisija za športno rekreacijo

PRIJAVNICA

IME EKIPJE

IME IN PRIIMEK VODJE

NASLOV VODJE DOMA

POŠTA

POŠTNA ŠTEVILKA

TELEFON DOMA

TELEFON V SLUŽBI

POIMENSKI SEZNAM IGRALCEV:

1. 2.

3. 4.

Zig (Podpis vodje ekipe)

S KOLESOM DO MAROKA IN NAZAJ

Pustolovščina, ki ti da vse

Dva Saturnuzana, ki jima je že v krvi potovati, videti in doživeti, sta letošnje vroče poletje in čas dopustov izkoristila za garaško popotovanje s kolesom ob zahodnem Sredozemlju in samo Afriko. Mlada pustolovca sta Vojko Fatori in Boris Zakrajšek, ki sta se 21. junija odpravila na dolgo pot po Italiji, Franciji, Andorri, Španiji do Maroka in nazaj v Španijo. Skupaj je merilec na kolesu našel 5500 kilometrov. Z ladjo pa sta opravila še okrog 2500 kilometrov morske poti; drugih prevozov na tej mediteranski turisti nista uporabila. Temperatura se je držala pri plus 40 stopinjah in še višje. Sama pa sta se povzpela celo 2400 metrov visoko.

Imata domača Rogova športna kolesa, ki sta ju namensko priredila z nekaterimi tujimi deli. Šotor, spalni vreči, lonec, kuhalnik, okrog 6 kilometrov zdravil in še raznih drugih pripomočkov — tega se je nabralo toliko, da je kolo tehtalo — in to na vsej progi — 58,7 kg. Imela sta le nekaj gumi defektov in lomov špic. »Ravno prav, da sva lahko malo več počivala,« mi je z roko zamahnil Vojko, ki mi je s slastjo, kot bi se basal z najljubšo poslastico, v utrinkih nihal doživljaja s te dolge vroče ture. »Pa tudi zdravil nista potrebovala. Bilo je nekaj krize na začetku poti zaradi naprov, imela sva tudi nekoliko strahu z vožnjo skozi glavna mesta in po avtocestah, kmalu pa sva se vsemu privadila. Takrat sva začela šele prav uživati, postala sva del svetovnih potnikov. Srečevali smo se,

ustavljali, se pozdravljali in z rokami tehtali kolesa — popotniki z vseh vetrov. Tudi motoristi so naju navdušeno pozdravljali. Tako sva spoznala, da sploh nista tako sama, kot je bil najin prvi občutek, marveč da imava tudi v tujih deželah številne prijatelje. V Španiji sva se srečala celo z našimi zdolci, sestro in njenim možem naše sodelavke iz Saturnusa, ki sicer živita in delata v Švici, pa imata v Španiji vikend. To je bilo živo. Obiskala sva tudi moje sorodnike v Barceloni, tako da sva na tej turi tudi druge prijetno presenečala.

Kako pa sporazumevanje in denar?

»Malo angleščine, malo italijanščine, malo mimike pa smo si vse povedali in drug drugega razumeli,« je Vojko tudi meni odgovoril v tej jezikovni mešanici. »Z de-

Vojko Fatori

Boris Zakrajšek

narjem sva imela še največ težav; zmanjkovalo nama ga je. Kuhala sva si večinoma sama, spala tudi zunaj kampov, pa vendar je vse skupaj kar zahtevalo svoj finančni davek. Saj sva na primer samo vode popila vsak dan po 10 litrov, liter pa stane 100 ali 120 dinarjev. Boris je na poti shušal osem, jaz pa le dva kg. Tako sva postala vsestransko peresno lahka in naju je domov kar veter prinesel. Potrošila sva vsak po 2500 mark. Vsega sama nista zmogla zbrati, zato so pomagali še Saturnus, Teol, BTC, Emona, Globtour, Franc Jelen, Ivan Kuhar in Janez Paternoster. Skupaj 100.000 dinarjev. Njim bova ostala vedno hvaležna.

In kaj je bilo največje doživetje?

»Doživetja se nama sedaj kar prenavajo v spominu, vsi dogodki hočejo biti na vrhu — in tako, mislim, da je prav. Posebno doživetje je Andora, državnica s 35.000 prebivalci, ki je visoko v gorah na meji med Francijo in Španijo, pa po drugi strani Gibraltar na obali morja z mešanico Španije, Anglije

in Afrike. Posnela sva veliko diapozitivov. Vendar — doživetje je vsa tura. Včasih sva potovala z ženo ali tudi sam z avtom, motorjem ali letalom. Iz kraja v kraj, iz hotela v hotel, kot bi bila v kletki ali akvariju. Dežela so ljudje, ljudi pa lahko doživeli s kolesom ali peš. V potu svojega obraza, edino v njem je resnica, edino tako se počutiš vsega. V tem je tisti skriti mik, ki ti da moč in te odvrne od bedastega poležavanja na peščenih obalah, obveznega zrezka opoldne in vsega drugega s tekočega traku programiranega turizma.

V prihodnjem letu nameravata Vojko in Boris spet s preostalo »klopco«, s katero so že toliko prekolesarili, do Grčije z vlakom in potem krížem krážem po njej s kolesi, tako da v prihodnje v tej deželi ne bo kofička, ki ga ti fantje ne bi poznali.

Za kasneje, še vedno v srednje-ročnem načrtu 1986—1990, pa se fanta nameravata odpeljati v Ameriko, pod najvišje nebotičnike sveta. S. G.